

תת"ע 4946/01/16 - מדינת ישראל נגד לאה בן אלול

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4946-01-16 מדינת ישראל נ' בן אלול
תיק חיצוני: 14111855384

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	לאה בן אלול

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום בגין עבירה של עקיפה לפני מעבר חציה- עבירה לפי תקנה 47(ה)(3) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות").
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 1.10.15 בשעה 18:30, נהגה הנאשמת ברכב מסוג רנו מ.ר. 43-683-63 (להלן: "הרכב") ברחוב אבן גבירול בחיפה, ועקפה ניידת משטרה בעת שהניידת עמדה לפני מעבר חציה והמתינה שילד שעמד על המדרכה יחצה את הכביש.
3. הנאשמת כפרה בעובדות כתב האישום. תמצית טענותיה של הנאשמת, בישיבת ההקראה, הן כי לא הבחינה בילד ("שגובהו לא עובר את גובה הדלת של הניידת"), כי הניידת עמדה על גבי מעבר החציה וכי בעת שעקפה את הניידת "באיטיות ולאט לאט" הבחינה בילד "בן 5 על המדרכה נשען על העמוד של מעבר החציה" לבד וכשהוא "מוסתר ע"י הדלת הימנית של הניידת".
4. מטעם המאשימה העידו מר יורם גלעד ומר ברק אנדרי, מתנדבים במשטרה אשר טיפלו באירוע. כמו כן הוגשו דו"ח (1/ת) ושני מזכרים (2/ת-ו-3). המתנדב יורם גלעד הוא שערך את הדו"ח.

מטעם ההגנה העידו הנאשמת וגב' ג'קלין עתאללה והוגשו תצלומים (נ/1-נ/3).

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי בראיות ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר וכי יש להרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

6. המתנדב יורם גלעד (להלן: "גלעד") אשר נהג בניידת המשטרה תיאר את נסיבות האירוע בדו"ח (ת/1) כדלקמן:

"בסיור שגרתי בניידת אור ירוק 603, עצרנו לפני מעבר חצייה המסומן בתמרור תן זכות קדימה, ובהמתנה שילד שעמד בקצה המדרכה ובכוונתו לחצות את הכביש. בעת המתנתנו חלף הרכב הנ"ל במסלול השמאלי ועקף את הניידת, עצרנו את הנהגת."

על נסיבות הארוע באופן מפורט יותר חזר גלעד במזכר נוסף אשר ערך (ת/2) בו תיאר את ההתרחשויות כדלקמן:

"בעת הנהיגה הבחנתי בילד קטן שעומד ליד שפת המדרכה ליד מעבר חצייה, ממרחק של כ-200 מטר. האטתי את מהירות הניידת ובדקתי כי אין רכב מאחורי. לאט לאט עצרתי את הרכב. הילד, כנראה בן 4 או 6, כנראה מנוסה, לא חצה את הכביש מיידית. לפתע עקפה אותי מכונית לז: 43-683-63 מצד שמאל ללא התחשבות כי יתכן והולך רגל עומד/חוצה את הכביש. עצרנו את הנהגת... ולטענתה כי לא ראתה את הילד, או שלא עמד על הכביש, ולכן לא הייתה צריכה לעצור...."

7. בחקירתו הנגדית חזר גלעד על גרסתו לפיה הניידת נעצרה לפני מעבר החציה על מנת שהילד יוכל לחצות את הכביש ולא על גבי מעבר החציה כטענת הנאשמת. הוא אף הגדיר טענה זו של הנאשמת "שקר וכזב".

8. יאמר כאן כי מצאתי כי עדותו של גלעד עקבית ומהימנה ולא נסתרה בחקירתו הנגדית. גרסתו של גלעד מגובה במסמכים אשר נערכו בזמן אמת ולא ראיתי טעם לפקפק בגרסתו. גרסה זו עולה בקנה אחד עם עדותו של המתנדב הנוסף שנסע יחד עימו בניידת, המתנדב ברק אנדרי

(להלן: "אנדרי")

9. אנדרי תיאר גם כן את נסיבות האירוע במזכר (ת/3) כדלקמן:

"נסעתי בניידת 603 ברח' אבן גבירול בחיפה יחד עם יורם גלעד. ראינו ילד מתקבן (צ"ל

"מתכוון", ר.פ.) לעבור את הקביש (צ"ל "הכביש", ר.פ.) במעבר חצייה. ילד היה קטן ללא הורה. יורם עצר את הניידת לפני מעבר חצייה להולכי רגל ונתן לילד אפשרות לעבור את הכביש. בזמן שעמדנו לפני מעבר חצייה רכב 43-683-63 עקף את הרכב שלנו בצד שמאל ולא עצר לפני מעבר חצייה. עצרנו את הרכב הנ"ל מיד אחרי העבירה."

בחקירתו הנגדית חזר אנדרי על גרסתו זו והיא לא נסתרה כלל וכלל אלא להיפך, היא עלתה בקנה אחד גם עם עדותו של גלעד. יצוין שגם הוא שלל את טענת הנאשמת כי הניידת עצרה על גבי מעבר החצייה.

10. מצאתי כי עדותו של אנדרי מהימנה וכי היא מחזקת את עדותו של גלעד. עדותם של שני המתנדבים באירוע עולה בקנה אחד ומגובה בראיות.

11. לא כך הם פני הדברים בכל הנוגע לעדותה של הנאשמת, אשר בחקירתה הראשית מסרה את גרסתה כדלקמן:

"אני רוצה לספר שבאותו יום של הארוע נסעתי ברח' אבן גבירול מאד לאט, במהירות מאד נמוכה כיוון שהתחיל להחשיך, זה היה באוקטובר, הלילה היה מוקדם, נסעתי מאד לאט ובאיזה שהוא שלב ראיתי ניידת משטרה ממרחק, ניידת שעומדת ממש על מעבר החצייה ולא לפני. הרגשתי שמהו לא תקין והאטתי כמעט עד לעצירה, כשהגעתי לגובה הניידת, ניסיתי להציץ, הכוונה לקו הניידת, כאילו כמו שאת במקביל אלי הניידת פה ואני פה, כחזית של הניידת והחזית של הרכב שלי באותו מקום, הצצתי בצד ימין כדי להבין למה הניידת עומדת על מעבר החצייה כאשר בחוץ אין נציגים, הם בתוך הניידת המשטרתית, יושבים בפנים והניידת עוצרת על מעבר החצייה, עצורה על מעבר החצייה. כשהגעתי לא ראיתי ניידת שהולכת להיעצר, אלא בעצירה מוחלטת. זו הסיבה שהיתה לי אפשרות להציץ שניונת אחרי שעקפתי את הניידת והספקתי לשניה לראות שיש ילד קטן ונמוך לבד על המדרכה כאשר הוא נשען על עמוד מאסיבי בגובה שלו. כך שאותו ילד ממש לא התכוון לחצות את הכביש. מה שהדהים אותי וזו הסיבה שהייתי נורא מבולבלת, זה לראות שני נציגי משטרה, לא נוקטת בהגדרה שלהם, אבל יושבים בפנים בתוך הניידת במקום לצאת החוצה ומדברים איתו מהחלון של הדלת והילד עשה סימנים כאלה כאילו, זה היה ברור שהם משוחחים איתו, הילד היה בתנועה, עם הידיים והפה, היה ברור שמשוחחים איתו." (פרוטוקול הדיון מיום 10.7.17, עמ' 18, ש' 12-25).

12. בחקירתה הנגדית סימנה הנאשמת על גבי התצלום נ/3 את מיקום ניידת המשטרה על גבי מעבר החצייה, את מיקום הרכב שלה ואת מיקום הילד על המדרכה סמוך לעמוד עליו נשען לטענתה.

הנאשמת חזרה בחקירתה על גרסתה לפיה הניידת עמדה על מעבר החצייה בעצירה מוחלטת וטענה כי הניידת הסתירה את הילד שעמד על המדרכה.

היא טענה כי בשום שלב לא הבחינה בילד, עד לשלב שבו עקפה את הניידת, אז "בשבריר של שניה" ראתה ילד נשען על עמוד.

13. יש לציין, כי תגובתה הראשונית של הנאשמת כפי שתועדה בדו"ח (1/ת) היתה: **"הילד הוא נמוך וכנראה בגיל 4. ללא מלווה, הילד עמד על המדרכה ולא על הכביש. הילד היה אחרי העמוד בגובה שלו והיה לי קשה להבחין בו."**

אם כן, מתגובתה הראשונית של הנאשמת עולה כי כלל לא הבחינה בילד שעמד על המדרכה. מעבר לכך, הנאשמת לא טענה בזמן אמת כי הניידת עמדה על גבי מעבר החציה.

14. הנאשמת למעשה הודתה בחקירתה כי לא עצרה את רכבה לפני מעבר החציה אלא עקפה את הניידת למרות שזו עמדה סמוך למעבר חציה. הנאשמת ניסתה לתרץ את התנהלותה זו בכך שטענה כי הניידת עצרה "במקום לא חוקי", כי נוסעיה דיברו עם הילד "דרך חלון" וכי התנהלות השוטרים היתה לקויה. טענות אלה דינן להידחות מכל וכל.

15. מצאתי כי עדותה של הנאשמת בלתי מהימנה, בלתי עקבית ואף מתלהמת. התרשמתי כי הנאשמת ניסתה להתנער מאחריותה תוך הטחת האשמות במתנדבים, ללא הועיל (הנאשמת אף הגישה נגדם תלונה לנציב תלונות הציבור, תלונה שנדחתה). איני מקבלת את גרסת הנאשמת לפיה הניידת עמדה על גבי מעבר החציה. מכל מקום, הנאשמת הודתה בביצוע העבירה, דהיינו כי עקפה את הניידת למרות שהבחינה בה סמוך למעבר חציה.

16. באשר לטענת הנאשמת לפיה לא הבחינה בילד שעמד על המדרכה וכי הילד לא הראה כוונה לחצות את הכביש, הרי שטענות אלה אינן רלוונטיות. תקנה 47(ה)(3) לתקנות מורה כי נהג רכב לא יעקוף ולא ינסה לעקוף רכב אם הוא מתקרב אל מעבר חציה להולכי רגל ועד שעבר את מקום החציה. אם כן, התקנה נועדה למנוע בדיוק מצבים כמו דנן, בהם נהג רכב יבצע עקיפה מבלי להבחין בהולך רגל המבקש לחצות את הכביש, מאחר והרכב אותו ביקש לעקוף הסתיר את הולך הרגל. במצב זה אסור היה לנאשמת לבצע עקיפה, ללא קשר לשאלה האם הבחינה בילד העומד על המדרכה והאם הילד הראה כוונה לחצות את הכביש, אם לאו.

17. מטעם הנאשמת העידה גב' ג'קלין עתאללה (להלן: "ג'קלין"), חברתה של הנאשמת מהעבודה, אשר נסעה עמה ברכב ביום האירוע. היא העידה כי הניידת עמדה "ליד מעבר החציה" וכשהתבקשה לסמן מקום עמידתה על התצלומים היא סימנה את מיקומה לפני המעבר.

אם כן, עדותה של ג'קלין מחזקת דווקא את גרסת התביעה לפיה הניידת עמדה לפני מעבר החציה ועומדת בניגוד לגרסת הנאשמת.

18. הנאשמת עומתה בחקירתה הנגדית עם עדותה של ג'קלין ולא נתנה הסבר מניח את הדעת לכך שג'קלין העידה שהניידת עמדה לפני מעבר החציה.

19. לאור כל האמור, אני מבכרת את גרסתם של המתנדבים על פני עדותה של הנאשמת. המתנדבים תיארו את נסיבות האירוע בפירוט בדו"ח ובמזכרים ועדותם לא נסתרה. מצאתי כי גרסתם של המתנדבים מהימנה ומבוססת. לעומת זאת, עדותה של הנאשמת היתה בלתי מהימנה ובלתי קוהרנטית. אף עדותה של העדה מטעם הנאשמת מחזקת את גרסת התביעה ועומדת בניגוד לגרסת הנאשמת. מעבר לכך, כאמור, הנאשמת הודתה למעשה בביצוע העבירה.

20. יש לציין כי הנאשמת הגישה בקשה לתיקון טעויות סופר שנפלו לטענתה בפרוטוקול הדיון מיום 28.6.17. המאשימה ככלל התנגדה לבקשה וטענה כי הפרוטוקול משקף את הנאמר בדיון והסכימה לתיקון טעות טכנית אחת.

לאחר שבחנתי את בקשתה של הנאשמת ואת הטעויות שנפלו לטענתה בפרוטוקול הגעתי לכלל מסקנה כי ממילא אין בתיקונים המבוקשים כדי לשנות מהכרעתי בדבר הרשעת הנאשמת. עם זאת נוכח הסכמת המאשימה אני מורה על תיקון טעות סופר בעמוד 8 לפרוטוקול שורה 14, בהתאם למפורט בבקשת הנאשמת.

21. סיכומי של דבר, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

22. המזכירות תשלח עותק מהכרעת הדין לצדדים ותזמן אותם לשמיעת טיעונים לעונש לדיון ביום 31.12.17 בשעה 09:50.

ניתנה היום, ב' כסלו תשע"ח, 20 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.